

**РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1259/2010 НА СЪВЕТА****от 20 декември 2010 година****относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 3 от него,

като взе предвид Решение 2010/405/ЕС на Съвета от 12 юли 2010 г. за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла <sup>(1)</sup>,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в рамките на което е гарантирано свободното движение на хора. С оглед на постепенното изграждане на това пространство Съюзът трябва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранично значение, особено когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (2) Съгласно член 81 от Договора за функционирането на Европейския съюз тези мерки трябва да включват мерки, които целят да осигурят съвместимост на правилата, приложими в държавите-членки по отношение на съгласуването на закони.
- (3) На 14 март 2005 г. Комисията прие Зелена книга относно приложимото право и компетентността при бракоразводните дела. Зелената книга постави началото на широки обществени консултации относно възможни решения на проблемите, които могат да възникнат в сегашната ситуация.
- (4) На 17 юли 2006 г. Комисията предложи регламент за изменение на Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета <sup>(2)</sup> по отношение на компетентността и за

въвеждане на правила, отнасящи се до приложимото право при брачни дела.

- (5) На заседанието си в Люксембург от 5 и 6 юни 2008 г. Съветът констатира липсата на единодушие по това предложение и наличието на непреодолими трудности, които правят невъзможно постигането на единодушие към дадения момент и в близко бъдеще. Съветът установи, че целите на предложението не могат да бъдат постигнати в разумен срок, като се прилагат съответните разпоредби на Договорите.
- (6) Впоследствие Белгия, България, Германия, Гърция, Испания, Франция, Италия, Латвия, Люксембург, Унгария, Малта, Австрия, Португалия, Румъния и Словения отправиха искане към Комисията, в което посочиха, че възнамеряват да установят помежду си засилено сътрудничество в областта на приложимото право при брачни дела. На 3 март 2010 г. Гърция оттегли своето искане.
- (7) На 12 юли 2010 г. Съветът прие Решение 2010/405/ЕС, с което се разрешава засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла.
- (8) Съгласно член 328, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, при установяване на засилено сътрудничество то е отворено за всички държави-членки, при условие че се зачитат евентуалните условия за участие, определени в решението за разрешаването му. То е отворено за тях и във всеки друг момент, при условие че се зачитат както посочените условия, така и вече приетите в тази насока актове. Комисията и държавите-членки, участващи в засиленото сътрудничество, се стремят да насърчават участието в него на възможно най-голям брой държави-членки. Настоящият регламент следва да е задължителен в своята цялост и да се прилага пряко само в участващите държави-членки в съответствие с Договорите.
- (9) Настоящият регламент следва да създаде ясна и пълна правна рамка в областта на приложимото право при развод и законна раздяла в участващите държави-членки и да осигури на гражданите подходяща степен на правна сигурност, предвидимост и гъвкавост, както и да предотврати случаи, в които единият съпруг подава молба за развод преди другия, за да осигури провеждането на производството по определено право, което той счита за по-благоприятно за защита на собствените си интереси.

<sup>(1)</sup> ОВ L 189, 22.7.2010 г., стр. 12.

<sup>(2)</sup> Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност (ОВ L 338, 23.12.2003 г., стр. 1).

- (10) Материалният обхват и разпоредбите на настоящия регламент следва да съответстват на Регламент (ЕО) № 2201/2003. Той обаче не следва да се прилага по отношение на унищожаването на брака.

Настоящият регламент следва да се прилага само по отношение на прекратяването или отслабването на брачните връзки. Правото, определено от стълкновителните норми в настоящия регламент, следва да се прилага за основанията за развод и законна раздяла.

Преюдициални въпроси като правоспособност и действителност на брака и въпроси като последици от развода или законната раздяла за имуществото, името, родителската отговорност, задълженията за издръжка или други евентуални допълнителни мерки следва да се определят от стълкновителните норми, приложими в съответната участваща държава-членка.

- (11) За да може да се определи точно териториалният обхват на настоящия регламент, следва да се посочат държавите-членки, които участват в засиленото сътрудничество.
- (12) Настоящият регламент следва да има универсален характер, т.е. следва да бъде възможно неговите единни стълкновителни норми да определят за приложимо правото на участваща държава-членка, правото на неучастваща държава-членка или правото на държава, която не е член на Европейския съюз.
- (13) Настоящият регламент следва да се прилага независимо от вида на сезирания съд или трибунал. Където е приложимо, съдът следва да се счита за сезиран в съответствие с Регламент (ЕО) № 2201/2003.
- (14) За да се предостави на съпрузите възможност да изберат приложимо право, с което имат тесни връзки, или, при липса на такъв избор, за да може това право да се приложи към техния развод или законна раздяла, въпросното право следва да се прилага, дори ако не е правото на участваща държава-членка. В случай на определяне на правото на друга държава-членка мрежата, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела <sup>(1)</sup>, би могла да поеме роля в подпомагането на съдилищата относно съдържанието на чуждия закон.
- (15) Увеличаването на мобилността на гражданите изисква по-голяма гъвкавост и по-голяма правна сигурност. За да се постигне тази цел, настоящият регламент следва да укрепи самостоятелността на страните в областта на развода и законната раздяла, като им остави определена възможност за избор на приложимото право при техния развод или законна раздяла.
- (16) Съпрузите следва да имат възможност да избират като приложимо право при развод и законна раздяла правото на държава, с която имат особена връзка, или правото на

сезирания съд. Избраното от съпрузите право трябва да е в съответствие с основните права, признати в Договорите и в Хартата на основните права на Европейския съюз.

- (17) Преди да определят приложимото право, за съпрузите е важно да имат достъп до актуализирана информация относно основните характеристики на националното право и правото на Съюза, както и относно производствата, уреждащи развода и законната раздяла. За да гарантира достъпът до подходяща и качествена информация, Комисията редовно актуализира тази информация в публичната информационна система в интернет, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета.
- (18) Информираният избор на двамата съпрузи е един от основните принципи на настоящия регламент. Всеки един от съпрузите следва да знае точно какви са правните и социалните последици от избора на приложимото право. Възможността да се избере приложимото право по взаимно съгласие следва да не засяга правата и равните възможности на двамата съпрузи. Ето защо съдиите в участващите държави-членки следва да съзнават значението на информирания избор на двамата съпрузи по отношение на правните последици от сключеното споразумение за избор на приложимо право.
- (19) Правилата относно материалната и формалната действителност следва да се определят по такъв начин, че да се улесни информираният избор на съпрузите и съгласието им да се зачита, с цел да се гарантира правна сигурност, както и по-добър достъп до правосъдие. Що се отнася до формалната действителност, следва да се въведат някои предпазни мерки, за да се гарантира, че съпрузите осъзнават последиците от своя избор. Като минимално изискване споразумението за избор на приложимо право следва да бъде изготвено в писмена форма, да бъде датирано и подписано от двете страни. Ако обаче правото на участващата държава-членка, където е обичайното местопребиваване на двамата съпрузи към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни изисквания за форма, тези изисквания следва да бъдат спазени. Например, подобни допълнителни изисквания за форма могат да съществуват в участваща държава-членка, в която споразумението се включва в брачен договор. Ако към момента на сключване на споразумението съпрузите имат обичайно местопребиваване в различни участващи държави-членки, които предвиждат различни изисквания за форма, би било достатъчно да бъдат спазени изискванията за форма на една от тези държави-членки. Ако към момента на сключване на споразумението само единият от съпрузите има обичайно местопребиваване в участваща държава-членка, която предвижда допълнителни изисквания за форма, последните следва да бъдат спазени.
- (20) Споразумение за определяне на приложимото право, следва да може да бъде сключено и изменено най-късно при сезиране на съда и дори по време на съдопроизводството, ако правото на сезирания съд предвижда тази възможност. В такъв случай следва да бъде достатъчно изборът на правото да бъде отбелязан в протокола съгласно правото на сезирания съд.

<sup>(1)</sup> ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25

- (21) Когато не е направен избор на приложимо право, настоящият регламент следва да въведе хармонизирани стълкновителни норми въз основа на скала със степенувани критерии за привързване, които се основават на наличието на тесни връзки между съпрузите и съответното право, с цел да се гарантират правната сигурност и предвидимостта и да се предотвратят случаи, в които единият съпруг подава молба за развод преди другия, за да може производството да се урежда от определено право, което той счита за по-благоприятно за защита на собствените си интереси. Тези критерии за привързване следва да бъдат избрани така, че да гарантират производството за развод или законна раздяла да се урежда от право, с което съпрузите имат тесни връзки.
- (22) Когато настоящият регламент посочва гражданството като критерий за привързване с оглед прилагането на правото на дадена държава, въпросът как да се постъпва в случай на множествено гражданство следва да се остави да бъде решен от националното право при пълно зачитане на общите принципи на Европейския съюз.
- (23) Ако съдът бъде сезиран, за да преобразува законна раздяла в развод, и при липса на избор на приложимо право от страните, при развода следва да се прилага същото право, което е било приложено при законната раздяла. Тази приемственост би предоставила на страните по-голяма предвидимост и би укрепила правната сигурност. Ако правото, което е било приложено при законната раздяла, не предвижда преобразуване на законната раздяла в развод, разводът следва да се урежда от стълкновителните норми, които се прилагат при липса на избор от страните. Това не следва да пречи на съпрузите да се опитват да получат развод въз основа на други разпоредби от настоящия регламент.
- (24) В някои случаи, например когато приложимото право не предвижда развод или не предоставя на единия от съпрузите, заради пола му, равни права на достъп до развод или до законна раздяла, следва въпреки това да се приложи правото на сезирания съд. Това обаче не следва да засяга клаузата за обществен ред.
- (25) По съображения от обществен интерес следва да се даде възможност на съдилищата на държавите-членки при изключителни обстоятелства да откажат прилагането на разпоредба на чуждото право, когато в конкретен случай прилагането ѝ би било в явно противоречие с обществения ред на сезирания съд. При все това съдилищата не следва да могат да прилагат изключението за обществен ред с цел неприлагането на разпоредба на правото на друга държава, когато това би било в противоречие с Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално с член 21 от нея, който забранява всяка форма на дискриминация.
- (26) Когато в настоящия регламент се посочва, че правото на участващата държава-членка, в която е сезираният съд, не предвижда развод, това следва да се тълкува в смисъл, че в правото на съответната държава-членка изобщо не съществува правният институт „развод“. В такъв случай съдът не следва да бъде задължен да постановява развод по силата на настоящия регламент.
- Когато в настоящия регламент се посочва, че правото на участващата държава-членка, в която е сезираният съд, не приема даден брак за действителен за целите на производството за развод, това следва да се тълкува, *inter alia*, в смисъл, че такъв брак не съществува в правото на съответната държава-членка. В такъв случай съдът не следва да бъде задължен да постановява развод или законна раздяла по силата на настоящия регламент.
- (27) Тъй като има държави и участващи държави-членки, в които успоредно съществуват две или повече правни системи или набор от правила, отнасящи се до въпросите, уредени от настоящия регламент, следва да се предвиди разпоредба, която да урежда степента, в която разпоредбите на настоящия регламент се прилагат за различните териториални единици на тези държави и участващи държави-членки или спрямо различните категории лица от тези държави и участващи държави-членки.
- (28) При отсъствие на правила, определящи приложимото право, страните, избрали правото на държавата, чието гражданство има едната от страните, следва в същото време да посочат за правото на коя териториална единица са се договорили, в случай че държавата, чието право е избрано, съдържа различни териториални единици, всяка от които има собствена правна система или набор от правила във връзка с развода.
- (29) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно повишаване на правната сигурност, на предвидимостта и на гъвкавостта при брачни дела с международен характер, и съответно улесняването на свободното движение на хора в рамките на Съюза, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен самостоятелно от държавите-членки и поради това могат, поради мащаба и последиците от настоящия регламент, да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки, когато е подходящо чрез засилено сътрудничество, в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (30) Настоящият регламент защита основните права и принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално в член 21 от нея, в който се посочва, че е забранена всяка форма на дискриминация, основана по-специално на пол, раса, цвят на кожата, етнически или социален произход, генетични характеристики, език, религия или убеждения, политически или други мнения, принадлежност към национално малцинство, имотно състояние, рождение, увреждане, възраст или сексуална ориентация. Настоящият регламент следва да се прилага от съдилищата на участващите държави-членки, като се зачитат тези права и принципи,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 4

### Всеобщо прилагане

Правото, определено с настоящия регламент, се прилага дори когато не е право на участваща държава-членка.

### ГЛАВА I

## ОБХВАТ, ВРЪЗКА С РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2201/2003, ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ВСЕОБЩО ПРИЛАГАНЕ

### Член 1

#### Обхват

1. Настоящият регламент се прилага в случаи на съгласование на закони в областта на развода и законната раздяла.

2. Настоящият регламент не се прилага по следните въпроси, дори когато те възникват само като преюдициален въпрос във връзка с производства за развод или законна раздяла:

- а) правоспособност на физически лица;
- б) съществуване, действителност или признаване на брака;
- в) унищожаване на брака;
- г) имена на съпрузите;
- д) имуществени последици от брака;
- е) родителска отговорност;
- ж) задължения за издръжка;
- з) попечителство или наследяване.

### Член 2

#### Връзка с Регламент (ЕО) № 2201/2003

Настоящият регламент не засяга приложението на Регламент (ЕО) № 2201/2003.

### Член 3

#### Определения

За целите на настоящия регламент:

1. „участваща държава-членка“ означава държава-членка, която участва в засиленото сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла по силата на Решение 2010/405/ЕС или по силата на решение, прието съгласно член 331, параграф 1, втора или трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз.
2. терминът „съд“ обхваща всички органи на участващите държави-членки, които са компетентни по въпросите, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

### ГЛАВА II

## ЕДИННИ ПРАВИЛА ЗА ПРИЛОЖИМОТО ПРАВО ПРИ РАЗВОД И ЗАКОННА РАЗДЯЛА

### Член 5

#### Избор на приложимо право от страните

1. Съпрузите могат да се договорят да определят приложимото право при развод и законна раздяла, при условие че то е едно от следните:

- а) правото на държавата, в която съпрузите имат обичайно местопребиване към момента на сключване на споразумението, или
- б) правото на държавата на последното обичайно местопребиване на съпрузите, доколкото единият от тях все още пребивава там към момента на сключване на споразумението, или
- в) правото на държавата, чийто гражданин е един от съпрузите към момента на сключване на споразумението, или
- г) правото на сезирания съд.

2. Без да се засяга параграф 3, споразумението за определяне на приложимото право може да бъде сключено и изменено по всяко време, но не по-късно от момента на сезиране на съда.

3. Ако правото на сезирания съд предвижда това, съпрузите могат също да определят приложимото право пред съда в хода на съдебното производство. В такъв случай споразумението се отбелязва в протокола съгласно правото на сезирания съд.

### Член 6

#### Съгласие и материална действителност

1. Наличието и действителността на споразумение относно избора на право или на отделна разпоредба от това споразумение се определят от правото, което би било приложимо съгласно настоящия регламент, ако споразумението или разпоредбата биха били действителни.

2. Въпреки това, за да установи, че не е изразил съгласие, всеки един от съпрузите може да се позове на правото на държавата, в която има обичайното си местопребиваване към момента на сезиране на съда, ако от обстоятелствата е видно, че не е оправдано последиците от неговите действия да се определят в съответствие с правото, определено в параграф 1.

#### Член 7

##### Формална действителност

1. Споразумението, посочено в член 5, параграфи 1 и 2, се изготвя в писмена форма и се датира и подписва от двамата съпрузи. Всяко предаване по електронен път, което позволява трайно съхранение на споразумението, се счита за равносходно на писмена форма.

2. Ако обаче правото на участващата държава-членка, в която е обичайното местопребиваване на двамата съпрузи към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни изисквания за форма за този тип споразумения, тези изисквания се прилагат.

3. Ако към момента на сключване на споразумението съпрузите имат за обичайно местопребиваване различни участващи държави-членки и ако съответното право на тези държави предвижда различни изисквания за форма, споразумението се смята за действително по отношение на формата, ако отговаря на условията, посочени в правото на една от тези държави.

4. Ако към момента на сключване на споразумението само единият от съпрузите има за обичайно местопребиваване участваща държава-членка и ако в тази държава се предвиждат допълнителни изисквания за форма за този вид споразумения, тези изисквания се прилагат.

#### Член 8

##### Приложимо право при липса на избор от страните

При липса на избор по смисъла на член 5 разводът и законната раздяла се уреждат от:

- а) правото на държавата на обичайно местопребиваване на съпрузите към момента на сезиране на съда; или, ако не е изпълнено това,
- б) правото на държавата на последно обичайно местопребиваване на съпрузите, при условие че това пребиваване е приключило не повече от една година преди сезирането на съда, и ако единият от съпрузите все още живее в тази държава към момента на сезиране на съда; или, ако не е изпълнено това,
- в) правото на държавата, чиито граждани са съпрузите към момента на сезиране на съда; или, ако не е изпълнено това,
- г) правото на държавата на сезирания съд.

#### Член 9

##### Преобразуване на законната раздяла в развод

1. В случай на преобразуване на законна раздяла в развод, правото, приложимо при развода, е правото, което е било приложено при законната раздяла, освен ако страните не са договорили друго в съответствие с член 5.

2. Ако обаче правото, което е било приложено при законната раздяла, не предвижда преобразуване на законната раздяла в развод, се прилага член 8, освен ако страните не са договорили друго в съответствие с член 5.

#### Член 10

##### Прилагане на правото на сезирания съд

Когато приложимото право по силата на член 5 или член 8 не предвижда развод или не осигурява на единия от съпрузите, поради неговия пол, равни права на достъп до развод или до законна раздяла, се прилага правото на сезирания съд.

#### Член 11

##### Изключване на препращане

Когато в настоящия регламент се предвижда прилагане на правото на държава, това се отнася до прилагане на правните норми, които са в сила в тази държава, с изключение на нормите на нейното международно частно право.

#### Член 12

##### Обществен ред

Прилагането на разпоредба на правото, определено като приложимо по силата на настоящия регламент, може да бъде отказано, само ако това прилагане е явно несъвместимо с обществения ред в държавата на сезирания съд.

#### Член 13

##### Различия в националното право

Нищо в настоящия регламент не задължава съдилищата на участваща държава-членка, чието право не предвижда развод или не приема въпросния брак за действителен за целите на производството за развод, да постановяват развод по силата на прилагането на настоящия регламент.

#### Член 14

##### Държави с две или повече правни системи — интертериториални стълкновения на закони

Когато една държава включва няколко териториални единици, всяка от които има собствена правна система или набор от правила по въпросите, уредени от настоящия регламент:

- а) всяко позоваване на правото на тази държава се тълкува, за целите на определянето на приложимото право съгласно настоящия регламент, като позоваване на правото, което е в сила в съответната териториална единица;
- б) всяко позоваване на обичайното местопребиваване в тази държава се тълкува като отнасящо се за обичайното местопребиваване в дадена териториална единица;
- в) всяко позоваване на гражданство се отнася до териториалната единица, определена от правото на дадената държава, или, при отсъствие на приложими правила, до териториалната единица, избрана от страните, или, при отсъствие на избор, до териториалната единица, с която един или и двамата съпрузи имат най-тясна връзка.

#### Член 15

### Държави с две или повече правни системи — интерперсонални стълкновения на закони

Във връзка с държава, в която съществуват две или повече правни системи или набор от правила, приложими за различни категории лица и отнасящи се до въпросите, уредени от настоящия регламент, всяко позоваване на правото на такава държава се тълкува като отнасящо се за правната система, определена от действащите в дадената държава правила. При отсъствие на такива правила се прилага правната система или набор от правила, с която (които) един или и двамата съпрузи имат най-тясна връзка.

#### Член 16

### Неприлагане на настоящия регламент към вътрешните стълкновения на закони

От участваща държава-членка, в която за въпросите, уредени от настоящия регламент, се прилагат различни правни системи или набори от правила, не се изисква да прилага настоящия регламент по отношение на стълкновенията на закони, възникващи единствено между тези различни правни системи или набори от правила.

## ГЛАВА III

### ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

#### Член 17

### Информация, предоставена от участващите държави-членки

1. До 21 септември 2011 г. участващите държави-членки съобщават на Комисията своите национални разпоредби, ако съществуват такива, относно:

- а) изискванията за форма, приложими за споразуменията относно избора на приложимо право съгласно член 7, параграфи 2—4; и

- б) възможността за определяне на приложимото право в съответствие с член 5, параграф 3.

Участващите държави-членки информират Комисията за всички последващи изменения на тези разпоредби.

2. Комисията оповестява изпратената съгласно параграф 1 информация по подходящ начин, по-специално чрез уебсайта на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

#### Член 18

### Преходни разпоредби

1. Настоящият регламент се прилага само за съдебните производства и за посочените в член 5 споразумения, които са образувани или съответно сключени след 21 юни 2012 г.

Въпреки това споразумение за избор на приложимо право, сключено преди 21 юни 2012 г., също поражда действие, при условие че отговаря на изискванията на членове 6 и 7.

2. Настоящият регламент не засяга споразуменията за избор на приложимо право, сключени в съответствие с правото на участваща държава-членка, чийто съд е сезиран преди 21 юни 2012 г.

#### Член 19

### Връзка с влезли в сила международни конвенции

1. Без да се засягат задълженията на участващите държави-членки съгласно член 351 от Договора за функционирането на Европейския съюз, настоящият регламент не засяга прилагането на международните конвенции, по които една или повече участващи държави-членки са страни към момента на приемането на настоящия регламент или към момента на приемането на решението съгласно член 331, параграф 1, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, и които установяват правила за уреждане на стълкновения на закони, отнасящи се до развод или законна раздяла.

2. Въпреки това, в отношенията между участващите държави-членки настоящият регламент има предимство пред конвенции, сключени изключително между две или повече от тях, доколкото такива конвенции засягат въпроси, уредени от настоящия регламент.

#### Член 20

### Клауза за презаглеждане

1. До 31 декември 2015 г. и след това на всеки пет години Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад относно прилагането на настоящия регламент. При необходимост докладът се придружава от предложения за адаптиране на настоящия регламент.

2. За тази цел участващите държави-членки съобщават на Комисията съответната информация относно прилагането на настоящия регламент от техните съдилища.

Прилага се от 21 юни 2012 г., с изключение на член 17, който се прилага от 21 юни 2011 г.

#### ГЛАВА IV

#### ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

##### Член 21

##### **Влизане в сила и дата на прилагане**

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

За онези участващи държави-членки, участващи в засиленото сътрудничество по силата на решение, прието в съответствие с член 331, параграф 1, втора или трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, настоящият регламент се прилага от датата, посочена в съответното решение.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в участващите държави-членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 20 декември 2010 година.

За Съвета  
Председател  
J. SCHAUVLIEGE